

ЛЮБОВ ДО БАТЬКІВЩИНИ ПОЧИНАЄТЬСЯ З РОДИНИ...

Олеся Доліна

журналіст і режисер, яка від початку бойових дій на Сході України створювала телевізійний проект «Незламні духом». 100 фільмів і у кожному – відгук на суспільно важливу подію через розкриття образу цікавої особистості, створення портрету сильної духом людини. Військовий капелан і ветеран. Після війни – практичний психолог, громадський діяч, автор проекту «Серце горлиці».

Минулого року у березні в штабі Сухопутних військ України стартував громадський проект «Серце горлиці». Ця подія стала результатом багатолітнього співробітництва з керівництвом Сухопутних військ України щодо морально-психологічного забезпечення військовослужбовців.

Можна багато говорити про виховання патріотизму у молоді. Але любов до Батьківщини перш за все починається з родини. Саме родина зароджує інтерес дитини до історії країни та її майбутнього. Сім'я, яка переймається долею країни, вирощує почуття гордості за національні перемоги. А громадські акції, які поєднують армію з громадою, це той самий простір, в якому люди вчаться взаємодіяти разом. Де ще може дитина почути від військового цікаву розповідь? Звідки може дізнатися про подвиги та славу? Моральне і духовне оздоровлення нації починається з правильних стосунків. Тож Україна як держава починається в родині. В родинних стосунках дитина вчиться бачити власну роль, як члена сім'ї, а згодом всього суспільства. Саме вихованню патріотизму в родині, самоідентифікації людини в суспільстві

присвячені всі події і акції, які передбачають орієнтацію на Людину, її духовну культуру. Таке бачення проекту «Серце горлиці». А мета – показати соціально активних українських жінок, їх видатні за суспільним значенням подвиги, героїчні вчинки, мужність, самопожертву, свідомо і добровільно проявлених заради досягнення високих політичних, наукових і моральних цілей.

Так сталося, що учасниці проекту – це жінки, які не просто виховують власних дітей у пошані до національних та культурних традицій, а самі є носіями цих традицій, тими, хто відстоює суспільні цінності і гідність. Проект об'єднав жінок, які, маючи силу духу, виборюють незалежність України на фронті, в громадських або соціальних проектах.

Сучасний етап розвитку України особливо потребує від органів

державної влади та суспільних інституцій здійснення системних заходів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді, зокрема, з огляду на потребу підготовки потенційних кандидатів для прийняття на державну, військову службу. Національно-патріотичне виховання формується на прикладах історії становлення Української державності, українського козацтва, героїки визвольного руху та християнських цінностей.

Більшість жінок проекту – це військовослужбовці та ветерани російсько-української війни, ветерани Афганістану. На п'ятому році війни жінка у камуфляжі вже не викликає ажіотажу і сплеск коментарів, гідних часів середньовіччя: «Війна – не жіноча справа»; «Дівчата на війні – самі проблеми», «Пішла на службу, щоб знайти собі чоловіка» та інші дуже образливі

слова. За час АТО «слабка» стать довела свою боєздатність, а суспільство, своєю чергою, навчилося приймати їх вибір і право захищати країну зі зброєю у руках. Жінки в армії, тим більше на війні, стикаються з тими ж проблемами, що й чоловіки. А після повернення дуже часто чують: «ми тебе туди не посилали», або «ти ж мати, як могла залишити дітей», і тоді дуже часто виникають злість і спротив, відчуття того, що тебе не сприймають серйозно. Нині жінки виносять Україну на руках. Адже мають мудрість, силу, впевненість, віру, слова, які можуть підтримати інших жінок. І хто б що не говорив, жінка – серце нації: дружина, подруга, мати, сестра... Прості, як горлиці, і мудрі, неначе змії. Невипадково гасло, обране для проекту: «Вірність від народження до хреста!» Кожну переповнює віра, що через цю відданість і вірність наша земля стане сильна та непереможна.

Історичні факти вказують на те, що радянські жінки-військові, які воювали під час Другої світової, не вшановувалися нарівні з чоловіками. Більшість з них навіть

не нагородили... Хоча сама присутність жінки на війні – вже подвиг. Вона здатна творити мир і спокій лише своєю присутністю. І так само, як чоловіки, вона виконує свій обов'язок на війні, згідно з навантаженням та фахом. Жінка швидше за чоловіка реагує на небезпеку і може підставити плече. Вона жертовніша, а тому може, незважаючи на власні потреби, ділитися часом або ресурсом.

Дуже хотілося б, щоб українську жінку – берегиню роду, визволительку, героїню шанували у новій, Богом обраній нації, на відміну від радянської занедбаності. Щоб визнали її подвиги та цінність. Адже більшість жінок, що пройшли усі жорна війни, полон, навряд чи зможуть колись без болю згадувати цей період. Там їхню душу зруйновано назавжди, а гідність спалюжено.

Представниці українського народу, який сотні років виборював свою свободу, нарівні з чоловіками пройшли пекельні муки репресій і поневірянь. Якщо знов згадати роки Другої світової війни, жінки-полонені зазнали репресій

від обох тоталітарних держав. Нацистська Німеччина розглядала жінок-військових як агенток комунізму, партизанок, шпигунок, тому в деяких армійських наказах йшлося про розстріл і наругу. Радянська ж армія визнавала жінку лише як господарку.

У проєкті «Серце горлиці» жінки, що повернулися з фронту і полону, можуть не тільки висловитися, а і взяти участь у групах взаємопідтримки та у численних акціях: фотовиставках, телевізійних програмах, громадянських активностях.

Українські жінки вплинули не тільки на розвиток і становлення української держави, а внесли величезний вклад в становлення світової культури, науки, спорту, економіки. Тож проєкт спрямований на те, щоб підняти статус українки в рідній державі і в світі.

Сьогодні активні жінки повинні об'єднатися і приступити до пошуку загального критерію єдності, щоб створити цілісне українське суспільство. «Серце горлиці» – націлене на морально-психологічну підтримку жінок. У рамках проєкту для соціально незахищених жі-

ночих груп на безоплатній основі проводяться тренінги і семінари. Серія заходів вже проведена для жінок, які втратили чоловіків та дітей під час війни, жінок-переселенок, багатодітних родин. Через громадські акції, в першу чергу, звертається увага суспільства на потреби жінок. Наприклад, на їх моральний стан: невпевненість, пригніченість, страх – чимала кількість жінок останнім часом виявляє такі відчуття через суспільні проблеми та військову агресію.

І хоча проект новий, декілька подій та акцій вже проведено. Щоб показати сміливі обличчя жінок під час відкриття проекту «Серце горлиці», відбулася виставка фоторобіт військових капеланів-добровольців на передовій. А ще були проведені фотосесії для дружин та матерів загиблих військовослужбовців. Після них – показ костюмів та прикрас з приватної збірки етнофлориста, стиліста Світлани Вавілової та декоратора-живописця Оксани Ягодки. Тож жінки-військовослужбовці та дружини загиблих побували в ролі моделей і демонстрували український однострій. Також жінки-капелани організували і провели жіночу конференцію, де піднімалися питання верховенства права та обговорення: як українка може чинити опір насильству, як знайти свою місію і сенс життя. Наступного разу планується подібний захід організувати для жінок-матерів, членів «Громадського руху «Велика Рада Матерів України».

Цю громадську акцію підтримала Академічна хорова капела Українського радіо на чолі з художнім керівником та головним диригентом, заслуженою артисткою України Юлією Ткач. До речі, керівництво Українського радіо постійно безкоштовно запрошує учасниць громадського проекту на концертні програми у Будинок радіо.

А на Співочому полі відбулося масштабне дійство, яке органі-

зовує та проводить Київський міський центр народної творчості та культурологічних досліджень, культурно-мистецький проект «Рокам ніколи пам'яті не стерти», співorganizатором якого став і громадський проект «Серце горлиці». Окрім фотовиставки «Серце горлиці», в якій взяли участь жінки-військовослужбовці Сухопутних військ, волонтери, дружини та матері загиблих під час виконання бойових завдань в зоні проведення АТО, відбулася концертна програма героїко-патріотичного спрямування за участю кращих професійних та аматорських колективів Києва, а також пізнавально-розважальний спортивний квест «Незламні духом» для людей різних вікових категорій. Його учасники дізнавалися про історичні події в Україні та мали можливість показати свою спортивну і військову підготовку. Окрім того, проведений благодійний ярмарок «Алея ветеранів», де вони представили вироби, виготовлені власноруч, а волонтерські організації популяризували волонтерський рух в Україні через майстер-класи hand made і презентації художніх виробів на героїко-патріотичну тематику. На ярмарку були зібрані кошти для термінового складного обстеження за кордоном сина бійця з Дніпра Володі Перетятка.

Згодом був організований Київським міським центром народної творчості та культурологічних досліджень, культурно-мистецьким об'єктом комплекс «Співоче поле» разом з громадським проектом «Серце горлиці» у Печерському ландшафтному парку ще один проект – «Духовне проміння». В його рамках – заходи, в яких взяли участь громадські організації Києва, військовослужбовці ЗСУ та ветеранські організації.

За сприяння проекту «Серце горлиці» у Київській міській державній адміністрації пройшла виставка «Духовні скарби україн-

ського народу», а на Співочому полі – фестиваль духовної християнської музики та співу «Духовні піснеспіви». Під час фестивалю відбулись уроки для дітей та майстер-класи, квести та інтерактивні програми для молоді, тренінги для батьків під загальною назвою «Родинні стосунки – дорога до храму». Фотовиставку «З Богом до перемоги» представила її авторка – ТВО начальнича прес-служби в Оперативному командуванні «Північ» Олена Мокренчук. Вона ж презентувала декілька книг для дітей та молоді, куди увійшли цікаві оповідання, написані бійцями, що брали участь у бойових діях на Донбасі. Цікава зустріч дітей з письменником Олексієм Полосіним та подарунки від автора – родзинка фестивалю. А військовослужбовці мали змогу пограти з дітьми в ігри та взяти участь у історико-патріотичному квесті. Разом з Українським біблійним товариством учасники проекту взяли участь у Всеукраїнському переписуванні Біблії. Створення унікальної національної рукописної Біблії – історична подія. Майстри, які продавали власні роботи на благодійному ярмарку багатодітних родин, зібрали кошти на підтримку Ганни Кучієр та її дітей, хворих на ДЦП.

Проект «Серце горлиці» підтримав і флешмоб, на якому біля Колони Магдебурзького права громадяни України промовляли слова молитви «Отче наш». А на каналі Верховної Ради України «Рада» стартувала нова програма однойменного громадського проекту «Серце горлиці», в якій екранізовані історії українських жінок, які виборюють гідність України та захищають її суверенітет. Майже 20 фільмів – і в кожному нелегка доля Жінки...

І ще багато різних планів виношується Горлицями, щоб втілити їх в життя та підняти статус українки в рідній державі та в світі. ■